

ΕΝΑΣ ΜΙΣΟΤΡΕΛΛΟΣ ΗΡΩΣ

Η ΑΠΙΣΤΕΥΤΗΣ, Η ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗΣ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΖΥΝΟ

Σε τι σφείλει ο στρατηγός Ζυνό την...άθανασία του. 'Ο τρελλος ηρωϊσμός του. 'Όπου μία βόμβα σκάζει δίπλα του κι αυτές πίνει χαλκήνιος το κρασί του. Το ειδικό του με την Καρλίνα Βενκαάρτου. Πώς χαρκτηρίσε ο Ναπολέων τις αδελφές του. 'Ο Ζυνό στην Πορτογαλλία. Καινούργιες τρέλλες. 'Ενας πρόδρομος του γυμνασιού. 'Η δεξίωσις της Ραχούσης.

ΘΑΝΑΤΕ Ζυνό ! Πέρασαν εκατόν είκοσι χρόνια, από τότε που πέθανες — από τότε που χωριστάσιτις, για την αρεθρία, πέτοντας από το παράνομο του σπιτιού σου, γιά ν' αποδείξεις στον κόσμο πως ο άνθρωπος ... μπορεί να πετάξη μόνος τον ! — Πέρασαν πολλά χρόνια, από τότε που έλειπες γιά πάντα τα μάτια σου, γιά όμως...της άκουσής στην ιστορία ! Κι' αυτό, που σου εξασφάλισε την αθανασία, δεν ήτανόσσο το ότι ήλθες ένας από τους πιο γενναίους στρατηγούς του Ναπολέοντος, όσο η...χορηγητική τρέλλα σου, ή χωρισμένες παραξενιές σου !... Κατόρθωσες ν' αφήσεις στον κόσμο, πόνο κληρονομία, μερικά από τα πιο σπαταριστά ανέξοδα, που δεν θά μπορούσες νά τα γανταστήσ ης ούτε ο μεγαλειότερος εδαιμονιολόγος !... *

'Ο Ζυνό, ένας από τους ηρωϊκότερους αξιωματικούς της Μεγάλης Στρατιάς, τον άποιο ο Ναπολέων όνόμασε δοΐκα ντ' Αβραντές, γιά να τον ανταμείψει γιά τις υπηρεσίες που του προσέφερε, άρχισε την ενδοξη στρατιωτική ζωορία του από άποιο προδοχότηης, γιά να γίνει σγιά, ύστερ' από αλλεπάλληλες προαγωγές, ανώτατος διοικητής των Παρισίων γιά άργότερα αντιβασιλεύς της Πορτογαλλίας ! 'Πτα χρόνιας, κάλοζαχους, γενναίος, τερήμανος, 'Ενα είλιτωνα μονάκι είχε, ένα είλιτωνα ποιά σοβαρό, είπ' ή αλληλία : Γεννήθηκε με... βλαμμένο έγκέφαλο !... *

'Τσοδ' ένα μικρό, ελάχιστο δείγμα του παράξενου χαρακτήρος του : Μιά μέρα, στ' 1793, κατά την διάρκεια της πολιορκίας της Τουλόν, ο Ζυνό βρισκότανε με μερικούς συναδέλφους του σε μία σπηλιά κι' έπαιταν κρασί, όταν ζευγαίκα μία όδία έπεσε ανάμεσα τους. 'Όχι οι στρατιωτικοί το έβαλαν στα πόδια, σκελάζοντας αΐθόρημα το κεφάλι τους με τα δυο χέρια τους... 'Από στιγμή σε στιγμή ή όδία θά έσκαζε... Μονάκι ο Ζυνό δεν έγρασε την ψυχραμία του : Χοιρ' νά ζωνήδη από τί θεός του, σήρασε το ποτήρι του άναθόστατα γιά είτε : — Πίνο εις μνημην έξοτιον...που θά σποτιθώδη σε λίγο !... *

'Η μόπια έσπασε, σποτιώντως μονάκι ένα στρατιωτικό. 'Ο Ζυνό, με την ίδια άταραξία, έκανε μία μικρή τροποποίηση στην πρόσοί του : — Πίνο, είτε, εις μνημην ένός γενναίου !... *

Και αδειάζοντας μονομορφα το ποτήρι του, το ζευγαίωσε, σαν νη μη είχε σιαδη άπολιτος τίποτα !... *

'Από το περσιανικό αυτό καταλαβαίνετε τί είτε ίσανός νά ζωνή ένας τέτοιος άνθρωπος ! Πράγματι, ο Ζυνό κατοώθησε μέσα σε λίγο καιρό νά προδωσθί σε ονταγματόρη, γιά γίνή ο πιο έμπιστος φίλος του Ναπολέοντος, νά ονομασθί δούξ, νά πάρη μία γυναίκα όμοιά, ζευγαίκα και μορφωμένη — τη διαδοχή δούκισσα ντ' Αβραντές—νά γίνη με δυο λόγια ένα από τα σημαντικότερα πρόσωπα της αυτοκρατορίας, από την εποχή μάλιστα που διορίστηκε γενικός διοικητής των Παρισίων. 'Απόσσο, έκανε γιά μία μεγάλη γκάρα, που στάθηκε άφορη νά ζήσει την ειλικία του Ναπολέοντος : 'Εγνε ο φίλος της Καρλίνας, της έαφροναλής αδελφής του αυτοκράτορος ! Το ειδικό αυτό προζάλεσε την όχη του Κορσικανού επειδή σχολιάστηκε ειρωνικά στους άριστοκρατικούς κύκλους. *

'Η Καρλίνα άλλαζε φίλους, με την ίδια εύκολία που άλλαζε και κάλτσες ! Έλεγαν, χαμηλόφωνα, στ' άνάστημα του Κορσικανού, οι διάφοροι αλληλοί, χαμογελώντας πονηρά. *

Και δεν είχαν άδικο. 'Εξ άλλου, αυτό το ήξερε γιά ο Ναπολέων. Μιά μέρα, που έπιζε νά βρισκεται στο γραφείο του μαζί μ' όλα τα

μέλη της οικογενείας του, είτε στους αδελφούς του με τη συνθημαμένη του ειλώγινα : —'Εσύ, 'Ιωσηφ, είσαι βλάκας ! 'Εσύ, Λουδοβίκε, δεν είσαι ίσανός νά ζωνής τίποτα στη ζωή σου ! 'Εσύ, Γερμόνιμ, δεν ήξίζεις γιά πολλά πράγματα !... *

'Υστερα, γρονώντας πρός τις αδελφές του, σκατλήσσε : —'Όσο γιά σάς, μην επιμένετε νά σάς δώσο το χωματηριού που σάς ήραδεις ! *

Καθώς βλέπετε, ο αυτοκράτορ δεν είχε γιά σέ ποιά μεγάλη επίτηρη τις αδελφές του. 'Όταν, λοιπόν, έμαθε πως ο Ζυνό έγνε άφορη νά σχολιασθί γιά μία άκούα φορά στην ζωνικία ή μανιά της Καρλίνας ν' αλλάξη κάθε μήνα και φίλο, θυώσε τρομερά με το στρατηγό του. Και τον άπομείωσε άμέσος από το Παρίσι, γιά νά τον χωρίσθ από την Καρλίνα. Τόν όνόμασε...άντιβασιλεύς της Πορτογαλλίας, επειδή δεν μπορούσε νά τον στείλι, πιά μακριά !... *

'Ο θυμός ήλιος της Πορτογαλλίας χτύπησε τον Ζυνό κατακέφαλα και τον έκανε νά εδωρήσση άποζάλατα πιά την τρέλλα του ! : 'Ός την εποχή εκείνη ο Ζυνό έθεωροτο παράξενος, ιδιότροπος, όχι θυος γιά παράρρον. Είχε, παραδιήματος χάρην, τη μανιά νά χαμρετά τους άνδρους πινόντας το...γρονάτο τους, αντί του γερού τους, μη κανείς δεν έδνε εξωστεική προσοχή σ' αυτή τη λεπτομέρεια. 'Απόσσο, ένα βράδι, στην Πορτογαλλία, οι άνδραχοί του άμέσος περιβάλλοντός του κατάλαβαν πως ο ένδοξος στρατηγός ήταν τρέλλος γιά δέσμο !... *

'Ο Ζυνό ήταν γυμνός, δόλογομος...

Το βράδι εκείνο, μερικά στρατηγού, συγκεντρομμένοι στο μέγαρο του αντιβασιλέως, κοιβένταζαν γιά τις ζωνιές τους. Σε μία στιγμή, ο Ζυνό είτε : —'Η γυναίκες μας μπορούν τώρα νά φάνον στην 'Υαλία, ό,τι θέλουν, άφορ είτε βέβαιος ότι δεν πρόκειται νά έπιστρέψουμε χοριτερα γαίτι και νά τις συλλάβομε έπ' αυτοφωφ !... *

Κάποιος από τους παριστανένους στρατηγούς νόμισε πως θά κοίταζε τον αντιβασιλεύα, λέγοντάς του : —'Εσείς, έξοχότατε, μπορούτε νά είδη ήσυχος από αυτής της άπόφωης. 'Η δούκισσα ντ' Αβραντές ποτέ δεν θά μπορούσ νά σάς άτατήσ !... *

'Ο Ζυνό σήραδνε τότε όρθιος, κατακόβοντας από το θυμό του. —Καί γιά ποιά λόγο, παρακαλώ ! βουχήθηκε. Θεωρείς τί γυναίκα μου άνικανη νάχη φίλο : Νομίζεις, λοιπόν, πως είτε τόσο σπημ, τόσο άπορροστική ! Αντί, λοιπόν, την ταπεινωτική ήδία έχεις γιά τί γυναίκα μου !... Στρατηγέ, πάρε πίσο το λόγο σου, γιατί δεν ζερω κι' έγω τί θά γίνη !... *

'Ο στρατηγός τον ζήτησε με μάτια οδρόναχτα από κατάπληξη, μη πιστιώντας στ' αυτά του ! Στο τέλος, βλέποντας ότι ο Ζυνό μιλούσε σοβαρά, άναρχάστειρα νά ζητήση ανωνή από τον...προδωχθέντα σύζυγο και ν' άναγνωρίση ότι ή δούκισσα ντ' Αβραντές είχε όλη τα προέστα γιά ν' άσπηση τον άνδρα της !... *

'Ο Ζυνό φάνηκε ίκανοποιημένος από την άναγνωρίσι αυτή !... Την επομένη θυος οι αξιωματικοί του έπετέλεσαν τον έστειλαν στον αυτοκράτορα μία έμπιστευτική άναφορά, στην όποία του έπιστοφώσαν το παραπάνω περσιανικό... 'Ο Ναπολέων κατάλαβε πως ο Ζυνό δεν ήταν διόλου καλά στο μυαλό και τον άναζάλεσε από το Παρίσι... *

'Ο τέως αντιβασιλεύς της Πορτογαλλίας πέρας στην προητεύσα άρεσποής μήνες καταναγκαστικής άργίας, πλιττοντας θανάμια. Γιά νά σποτίσθ τον χαρό του και γιά νά παρηγορηθί, επειδή έχασε την ειλικία του Ναπολέοντος, έγρασε το από το ποιά ως το βράδι — και, πολλές φορές, από το βράδι ως το πρωί — τους κοιμώδεις τίλους του σε μικρά κομματάκια χαρτί : *

'Αδούξ ντ' Αβραντές, μέγας αξιωματικός της αυτοκρατορίας, στρατηγός των Ουσάρρων, ανώτατος διοικητής των Παρισίων, τετιμημένος διά το παρασού του Μεγάλου 'Αετού της Λεγώνος της Τιμής, του μεγαλοσταυρού του τάγματος του Χριστού και του Σιδηρού Στέματος, τέως αντίβασιλεύς και γενικός άρχιστοράτης των στρατεμμάτων της

Πορτογαλλίας, κλπ. κλπ..

Μιά μέρα, ο Νασιόλεον σκεφτηκε να υποβάλει σε μια νέα δοκιμασία τον Ζυγό, τον οποίο εξακολούθησε κατά βάθος ν' αγαπά και να εκπαιδεύει, να δηλώνει αν ήταν ακόμα κατάλληλος για σοβαρή δουλειά. Και τότε άνοιξε γενικό διοικητή των επαρχιών της Ήλιβρίας. Όταν ο Ζυγό έλαβε το διεσπασμό του, άρχισε να πηδάει πάνω στις χωμάτινες και στα τραπέζια, από τη χαρά και τον ενθουσιασμό του...

Το Μάτιο του 1813 ο Ζυγό βρισκόταν στη νέα έδρα του, στη Ραγοείρα. Οι πρώτοντες του τότε Έξυαν θετική, ενθουσιώδη ύπακοη, στον αντίπαλο του Νασιόλεοντος, τον τρισένοδο στρατηγό της Μεγάλης Στρατιάς... Την εποχή εκείνη ο Ζυγό πίστευε βαθιά ότι ο γυμνασμός είχε ένα μοναδικό μέτρο για να γίνει ο άνθρωπος πολλαπλά γάμνα. Είχε, βέβαια, αναπτύξει τις πεποιθήσεις του σε πολλούς φίλους του, οι οποίοι τον άκουγαν κοιτώντας το κεφάλι τους... χωρίς να του φέρουν καμιά αντίρρηση, κιότα δεν είχε κάνει άδεια εφαρμογή της γυμναστικής του θεωρίας. Σωφιστικά Λουπόν έλαβε την απόφαση, με την ευκαιρία μιας μεγάλης χορευτικής δεξιώσεως, που διοργάνωσε στο μεγάλο του, ν' αποδείξει στους καλεσμένους του τ' αγαθά και τα πλεονεκτήματα της θεωρίας του...

Την ώρα εκείνη βραδιά και ώρα της δεξιώσεως, τετρακόσια περίπου πρόσωπα — όλη η αξιοσημείωτη της Ραγοείρας και των περιχώρων — είχαν συγκεντρωθεί στη μεγάλη αίθουσα του διοικητηρίου. Η ώρα όμως περνούσε και ο γενικός διοικητής δεν φωνάζει. Οι καλεσμένοι άρχισαν ν' ανησυχούν, όταν, σε μία στιγμή, μπήκανε στην αίθουσα δύο θαλαμηπόλοι, με πρόσωπο μελαγχολικό, σαν να τους ήθελε σιωπήσει, με μάτια πεταγμένα έξω από τις κόγχες.

Τα βλέμματα όλων στράφηκαν τότε προς την πόρτα. Και σε λίγο παρουσιάσανται επιτέλους και ο γενικός διοικητής των επαρχιών της Ήλιβρίας. Τά λουστρινέια σαρούκινα του λαιμοκοπούσανε, το σπαθί του πετούσε λάμψεις, ή πολύχρονη ταβιά που ήταν περασμένη διαφανώς απ' το στήθος του, ήταν φορητομένη παρόμοια, τα μαλλιά του ήταν χτενισμένα με μεγάλη προσοχή... Με τη διαφορά ότι ο Ζυγό δεν φορούσε τίποτ' άλλο εκτός από τα έξαυτημάτα, που σ'αυξάνε παραπάνω. Κατά τα άλλα ήταν γυμνός, δόλιγμος, όπως τον γέννησε ή μητέρα του...

Ο Ζυγό έσφιξε στην ομίχλη ένα Ολίμπιο βέλημα και ύστερα, κρατώντας το καπέλο του κάτω από τη μασχάλη του, έκανε τρία βήματα μπροστά, ν' επισημότητα και μεγαλοπρέπεια...

Έβλε άδυνατα να περπατήσει ή σερνή που επακολούθησε.

Η γυναίκες και τα κορίτσια άρχισαν να σφύλιζον, σκεπάζοντας το πρόσωπο με τα δύο χέρια τους, ενώ οι άνδρες μοιγάζον από την όραση και την αγανάκτηση τους... Έλιφονήματα τρώοια και καταλήξεως άκούστηκαν... Και ξαφνικά όλοι οι καλεσμένοι έστρεξαν προς τις πόρτες κι' εξαφανίστηκαν από την αίθουσα, εξακολούθοντας να φωνάζουν και να διαμαρτύρονται...

—Τι διάβολο πάθαν; άναρωτήθηκε περίεργος ο Ζυγό, όταν έβλεπε μόνος στην αίθουσα. Τρελλάθηκαν μήπως;...

Κι' έρωξε ένα βέλημα άπάνω του, για να δηλώσει μόνος ότι η κατάσταση ή έλλειψης στην περιβολή του... Και τότε χτέπησε το μέτωπό του με το χέρι του:

—Τόχα καταλαβαίνω, είπα, γιατί προσεβλήθησαν οι καλεσμένοι μου και το έβαλαν στα πόδια! Αησιόνοια να βάλλω τα...σπινθηρόνια μου, κι' αυτό θυμάσαστε μαζί μου! Δεν χωράει, βέβαια, άλλη εξήγηση... Τι τυπικοί άνθρωποι. Θεέ μου, τί τυπικοί άνθρωποι!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Άλλα καταπληκτικά, άπίστευτα, έξοφρενικά ανέκδοτα του Ζυγό.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΕΝΑ ΦΑΚΙΡΙΚΟ ΘΔΥΜΑ

Ο δόκτωρ Έρριχός Χένσοιτ, στο βιβλίον του 'Αναμνησεις από τη διαμονή μου στο Θιβέτ και τις Ίνδιες', περιγράφει μεταξύ των άλλων, και το έξης φανερικό θέαμα, που το είδε με τα ίδια του τα μάτια:

Ο φακίρης πέταξε έξωαρινα ένα σκουπί προς τον οριζόντιο και το σκεπνί στάθηκε δοθιο, με τη μια άκρη του στριγωμένη στη γη. "Έπειτα φώναξε ένα παιδί και του έλεγε να άναμνηξηθί άπάνω στο σκουπί. Όταν το παιδί έφτασε σ' ένα ορισμένο ύψος, χάθηκε. "Έπειτα φώναξε έν άλλο παιδί, το όποιο μόλις έφτασε στο ίδιο ύψος, γίνηκε με μιάς χλίμα κομμάτια και τα κομμάτια του πέσανε ματωμένα καταγής.

Αλλ' ενώ το πλήθος των θεατών κόντευε να παρωχηρήσει από το φρικαλέο θέαμα, πετάχτηκαν έξωαρινα από κάποια μεριά τα δύο παιδιά, γεμάτα υγεία και ζωή.

Η ΣΤΙΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ
Η 26η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

Στις 6 μ.μ. της περασμένης Τετάρτης 23 Μαΐου έγινε εις τα Γραφεία μας ή 26η κλήρωσις δια την διανομή των δώρων του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου», παρασημασμένων πολλών δημοσιογράφων και εκλεκτών κόσμου. Από την κλήρωσις, εις την οποίαν είχον τεθή όλοι οι άρθριοι, οι δημοσιεύοντες εις τα φύλλα του «Μπουκέτου», ανασφύθησαν κατά σειράν οι έξι άρθριοι:

Ο άρθριος 23033, ο όποιος κερδίζει ολοκληρών την σειράν των βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Οι κάτοχοι έννέα άρθριων, οι όποιοι κερδίζουν άνα έν βιβλίον του περιοριου ιυδοστορηματου του Πάω Φεβόλ «Ο Κατεάν Φάντασμα»: 297, 14831, 14845, 15235, 21996, 5051, 4030, 5836 και 933.

Επίσης πάντες οι άρθριοι οι λήγοντες εις 33 (ήτοι εις τα δύο τελευταία ψηφία του 1ου άρθριου 23033), κερδίζουν άνα έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», της άρσεμίας των τυχερών άναγνώστων μας.

Η 27η κλήρωσις του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας θα γίνει και πάλιν εις τα Γραφεία μας, την 30ήν Μαΐου. Όσοι έπιθεσίον, δύνανται να παρεμβείθον.

Επίσης όσοι έν των άναγνώστων των επαρχιών κερδίζουν βιβλία, πρέπει να μάς στείλουν τα σχετικά δελτία με τους κερδίζοντας άρθριοις, αναγράφοντες επί του δελτίου το όνομά του καθάρω, θα παραλαμβάνον δε τα βιβλία τον από τα 'Υποκαταστήματα της επαρχίας τους, εις τα όποια θ' άποσταλή—επί τούτο—μετά σχετικού όνομαστικού καταλόγου, και επεξηγηματική ένδειξη.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν και σήμερον τα όνόματα των τυχερών του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου του «Μπουκέτου»:

- Οι κ. κ.: Άναστ. Κόφας Ρόδοις, Γ. Μαρούλι 'Αθήνα, Ν. Μουσαντάκης Πάτρα, Βάσιος Περσής Πειραιεύς, Π. Προκόπιον Καλογορίτζα, Δημ. Καλατζόπουλος Άγρια, Π. Σαφίλης Σάμος, Μ. Σαραντάκης Ναύα, Δημ. Λαμάνος Κόστω (Διανού), Ί. Νίνος Νεμέα, Στ. Σάνθη; 'Ηλεία, Μαρία Νικολέτα Ν. Φιλιών, Α. Κοκκινοπούλης 'Αθήνα, Παναγ. Μαρούλις 'Αθήνα, Τ. Τοφαντίδης Κιλιβάρια, Εύαν. Άνδρεάδης Χίος, Ι. Θεοδοσόπουλος Μεγαλά, Γεω. Ασάνης Άρρωστόλιον, Άννέτα Παρζόπουλο Θεσσαλονίκη, Μαρίνα Πουλιανού 'Ικαρία, Π. Καρουλιάνη 'Αθήνα, Πόπη Αλεξάνδρου 'Αθήνα, Μιχ. Πολίτης Πειραιεύς, Αθ. Μαστοράς Πειραιεύς, Β. Πελεκάνος Πάτρα, Μαρία Κασσιώτη Πειραιεύς, Π. Κατακλιάνης Ν. Χαλιανών, Γ. Καραγιάννης 'Αθήνα, Ι. Λακωνιάτης Παλαιόποστονον Κρήτης, Α. Σουβάρης Λεβάνεια, Α. Συριόπουλος Αμυιάς, Αρτ. Χατζήρας 'Αθήνα, Μίσης Μυλωνάς Αίγιον, Ν. Κατωρίτζας Σελος, Δημ. Μοσχός Θεσσαλονίκη, Άνδρέας Μαρδεμιάς Ζευγολάτι Μεσσηνίας, Σάββας Γ. Ηλιού Σέρρα, Γ. Παυλωτόπουλος 'Αθήνα, Μ. Βεσαλιός Πειραιεύς, Άντονια Βαρόβηη Άμαροδο, Γ. Ίωάννου 'Αθήνα, Α. Βασιλείου 'Αθήνα, Γ. Κατεβάτης 'Αθήνα, Α. Παναγιής Κάρυστος, Φοίβος Σερματιάς 'Αθήνα, Ν. Γαλάζιος Δουρογούτη 'Αθηνών, Κ. Σκαναβής 'Αθήνα, Γ. Γαβριηλίδης Παγχαρά 'Αθηνών, Ι. Χαμακασιόπουλος Πειραιεύς, Μ. Κανακας 'Ηροδόλειον Κρήτης, Α. Μοσχός Θεσσαλονίκη, Γ. Κριότης Άργα, Ζαχ. Πέρης Ζάκυνθος, έκέρδιαν άνα έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου».

Η 28η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τά Δώρα)

Εις την 28ην κλήρωσις του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας, ο 1ος άρθριος θα κερδίζει ολοκληρών την σειράν των βιβλίων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου». Έννεά κατά σειράν άρθριοι θα κερδίζουν άπό ένα βιβλίον του περιοριου ιυδοστορηματου «Ο Κατεάν Φάντασμα». Επίσης πάντες οι άρθριοι οι λήγοντες εις τα δύο τελευταία ψηφία του 1ου άρθριου θα κερδίζουν άπό ένα 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», άπουσφύθησε έτους θέλον. έν των εφισταμένων εις την Βιβλιοθήκη του «Μπουκέτου».

Οι έν 'Αθήνας κερδίζοντες θα φέρνουν το φύλλον με το έν αύτη δελτίον στα Γραφεία μας και θα παίρνουν τα δώρα των. Οι έν ταις επαρχίαις θ' άποκόπτον και θα μάς στείλουν τα δελτία των και θα λαμβάνουν τα δώρα τον με το Ταχυδρομείον ή μέσω των 'Υποκαταστήματων μας. Κάθε άναγνώστης δύνανται να άγοράση και δύο και τρία φύλλα, για να έχη περισσότερες έπιδοξ κέρδων. Τα άποτέλεσματα των κληρώσεων δημοσιεύονται κάθε βδομάδα κατά φύλλα του «Μπουκέτου». Οι κερδίζοντες πρέπει να στείλουν να παραλάβουν τα δώρα τους έντός τριών μηνών, άλλως δεν ευνόνομεθα σχετικώς.

